

AVOCATURA ROMÂNESCĂ SĂRBĂTOREȘTE ZIUA AVOCATULUI

Ziua avocatului este sărbătorită anul acesta, în contextul aplicării noilor coduri.

Citeam, nu de mult, o lucrare de referință pentru toți avocații -"Viața între destin și istorie", scrisă de regretatul avocat Constantin Vișinescu, încercând să deslușesc destinul nostru ca avocați. Oricare dintre noi trece prin viață conform destinului care ne-a fost hărăzit. Este vorba de destinul numeroșilor avocați care se confruntă cu provocări în fiecare zi.

Scriu aceste rânduri sub impresia abordării, la recentul Congres al avocaților din 2014, a problemelor cu care se confruntă profesia de avocat.

Discutarea evoluției profesiei de avocat în raport de dificultățile socio-economice în care se află fiecare dintre noi a reprezentat o constantă a luărilor de cuvânt în cadrul ultimelor congrese ale avocaților.

În mod similar, activitatea avocaților a fost analizată și în raport de evoluția sistemului judiciar.

Stârnit de realitățile existente în avocatura română, constat, cu dezamăgire, că asist la o pauperizare fără precedent a unui număr mare de avocați.

Efectele crizei determină mulți avocați să părăsească această profesie. Provocările cu care se confruntă avocații generează, la rândul lor, exodul din această profesie, fiind nevoiți să își croiască o nouă existență.

Aflu la ultimul Congres al Avocaților că media veniturilor lunare pe țară, determinată prin raportare la numărul total al avocaților cu drept de exercitare a profesiei, este sub venitul mediu pe economia națională.

Derapajele înregistrate în ultima perioadă cu referire la accesul la clientelă au adâncit și mai mult diferențierile între veniturile avocaților.

Temerile mele exprimate cu alt prilej, în privința evoluției avocaturii, s-au adevărat. Aglomerarea corpului de avocați determinată de o politică profesională inadecvată de primire în profesie până la organizarea unor examene corespunzătoare a generat, la rândul său, o agravare a acestei situații. Mulți avocați au adoptat modalitatea suspendării din profesie, la cerere, nemaifiind astfel obligați să plătească taxe și contribuții profesionale.

Demersurile făcute pentru lărgirea ariei profesionale au fost înlocuite, în ultima perioadă, cu cele axate pe protecția penală a activității avocațiale.

Codurile din materia penală conțin texte de lege adoptate în detrimentul avocaților, situație care a determinat înaintarea de propuneri în sensul corijării unor asemenea articole de lege.

Pentru identitate de gândire s-a simțit nevoia formulării de propuneri de modificare a legii profesiei de avocat în scopul apărării profesiei de avocat.

Apreciez că, pentru reglementarea unor asemenea situații, autoritățile cu drept de inițiativă legislativă trebuie să dea curs propunerilor deja făcute.

Nu s-a ajuns până în momentul de față la clarificarea situației avocaților cu venituri incerte sau a avocaților stagiați.

Crezul lor într-o independență bazată pe o clientelă proprie este spulberat zi de zi. Au fost și sunt discuții pe marginea acestor probleme dar care nu au nicio finalitate practică. O cunoaștere parțială și lacunară a unei asemenea situații a creat în spațiul public opinii divergente, niciuna dintre ele nefiind în măsură să ducă la o soluție corespunzătoare.

Nu cred că visul unui avocat, odată intrat în corpul de avocați, a fost acela de a presta numai avocatura din oficiu. Nu cred că idealul unui avocat stagiar a fost acela de a efectua activități de secretariat sau de curierat.

Cred, însă, că în rândul acestora sunt avocați foarte bine pregătiți dar care nu au abilitățile necesare pentru a se "descurca" în acest hățiș pe care

ni-l oferă prestațiile avocațiale solicitate de diverse instituții ale statului. Din păcate însă, odată cu trecerea timpului, acești avocați se îndepărtează tot mai mult de idealul lor.

Cientela se îndreaptă spre avocații care au provenit din alte profesii exercitate în diferite instituții ale statului sau spre avocații care au recurs la un alt tip de publicitate decât cel prevăzut de lege.

Răspunzând acestor probleme, barourile au încercat să suplinească lipsa de clientelă prin prestații noi avocațiale oferite de curatela specială sau de noile acțiuni promovate în materie penală și civilă. Pe zi ce trece fiecare avocat își evaluează existența sa numai în contextul profesional, social, politic, moral și intelectual al epocii în care trăiește, constatând cu tristețe că se îndepărtează de această nobilă profesie care se numește "avocatură".

Într-o discuție recentă cu confrății mei am surprins mai bine realitatea din avocatura bucureșteană, mulți dintre ei fiind înclinați să evidențieze situații negative din justiția noastră. În opinia lor noile coduri nu și-au atins scopul pentru care au fost adoptate, soluționarea cauzelor deferite justiției se face într-o perioadă îndelungată.

Perceperea avocaților ca „dușmani” sau „adversari” ai unor profesii de către unii participanți la actul de justiție a avut consecințe nefaste pe planul raporturilor profesionale dintre avocați și clienți. Justițiabilii sunt beneficiarii prestațiilor avocațiale. Istoria a demonstrat și demonstrează că nu se poate înfăptui actul de justiție decât cu participarea în egală măsură a avocaților, magistraților, consilierilor juridici, executorilor judecătorești, notarilor, grefierilor și polițiștilor.

Scriu aceste rânduri sub impresia abordării de către colegii noștri din alte state la recentul Summit UIA (Uniunea Internațională a Avocaților) al Președinților de Barouri, care s-a desfășurat la sediul Națiunilor Unite din New York, și la care am participat, a tematicii referitoare la dezvoltarea și aplicarea dreptului internațional.

Cu acest prilej am trăit sentimentul că facem parte dintr-o mare familie a avocaturii internaționale care știe să își stabilească, în mod corespunzător, direcțiile sale profesionale. Acest sentiment își are sorgintea în dorința fiecărui avocat din toată lumea de a se înscrie pe coordonatele sociale ale timpului în care trăim.

Am aflat, cu uimire, că sunt state din lumea a treia în care puterea nu dorește să recunoască profesia de avocat. De asemenea, am rămas surprins de atitudinea violentă a puterii față de unii avocați din alte state. Și totuși, m-am complăcut cu gândul că trăiesc într-o țară în care asemenea practici negative nu-și găsesc locul. Mă bucură ideea schimbării mentalităților unor participanți la actul de justiție în sensul normalizării relațiilor profesionale.

Compromisul în activitatea justiției are efecte negative pe perioade îndelungate.

Evident, am avut deosebita plăcere, să constat că sunt state în care raporturile dintre avocați și reprezentanții celorlalte profesii sunt caracterizate într-o notă laudativă.

Scriu aceste rânduri sub impresia abordării altor probleme de către colegii noștri din Uniunea Europeană la întâlnirea recentă avută la Sala de Consiliu a Baroului București, cu consilierii acestui barou.

Temele abordate s-au referit la modul în care sunt executate hotărârile de condamnare cu închisoarea în regim de detenție. Cu această ocazie au fost puse în evidență principalele curențe existente în sistemul nostru de executare a pedepselor cu închisoarea dar și aspecte care vizau unele deficiențe ale acestui regim de executare în țările din Occident.

Integrarea prevederilor referitoare la publicitatea formelor de exercitare a profesiei în Statutul profesiei de avocat din Decizia interpretativă a Consiliului U.N.B.R. nr.523/2009 a generat un lanț de reacții

din partea unor societăți comerciale care administrează site-uri de informații cu conținut de publicitate și promovare profesională pentru avocați, culminând cu memoriul înaintat către U.N.B.R. de un număr de 36 de avocați "specializați în dreptul afacerilor" care au solicitat înlocuirea sau înlăturarea unora din aceste texte de lege. Indiferent de forma de exercitare a profesiei de avocat, prin intermediul diverselor site-uri, în momentul de față, unii avocați recurg la reclamă, înfrângând dispozițiile din Statutul profesiei de avocat.

Mijloacele de publicitate sunt diverse, plecând de la reclame referitoare la "cei mai buni avocați" și ajungând până la racolarea clientelei prin practicarea unui discount pentru asistență juridică în fața instituțiilor statului.

Barourile chemate să aplice dispozițiile din Statutul profesiei de avocat se confruntă cu situații inedite determinate de sfidarea de către unii avocați a normelor în vigoare. Într-un asemenea context sunt neîmpliniri și dificultăți în realizarea de către barouri a unui asemenea obiectiv de politică profesională.

Pe fondul deteriorării grave a imaginii justiției actuale, unii justițiabili au o mentalitate deformată cu privire la prestațiile avocațiale, fiind apreciați avocații care "au intrare".

Numai eradicarea completă a fenomenelor negative din întreaga noastră activitate poate să ducă la recăpătarea încrederii cetățeanului în justiție. Nemulțumirile avocaților onești și cinstiți față de asemenea practici sporesc în contextul actual.

Prin eforturi conjugate suntem capabili să punem stavilă situației create.

Am ajuns la vorbele lui George Topârceanu: "am câștigat deși aveam dreptate" .

Asist la reacțiile avocaților față de propunerile ce vizează susținerea unor examene de agrementare și de înscriere în Tabloul avocaților, cu drept de a pune concluzii în căile de atac, exclusiv de către avocații interesați, cu mențiunea că asemenea propuneri nu afectează drepturile câștigate de avocații înscriși în barouri până la data adoptării lor de către Parlament.

Ca atare, ar urma, ca pe viitor, în cazul admiterii propunerii de către Parlament, viitorii avocați să fie împărțiți în două categorii: o parte care să aibă dreptul de a pleda la toate instanțele de fond și de a oferi consultanță juridică și cealaltă parte care ar urma să înfăptuiască toate activitățile relative la exercitarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate de instanțele judiciare.

Teama de a nu comite erori de apreciere mă determină să nu-mi exprim un punct de vedere vis-a-vis de problema abordată. Este greu să îmi expun gândurile în legătură cu viitorul unei noi generații de avocați.

Izvorâtă din străfundurile unei conștiințe urmărite de idei, dorința mea se referă la posibilitatea viitorilor avocați de a își decide singuri soarta.

Asist, în această perioadă, la dispute legate de posibilitatea trecerii dintr-o profesie juridică în alta, fără examen și fără restricții. Rămâne în faza de deziderat și această problemă.

Nu de mult opinia lansată de Președintele Asociației Procurorilor din România, potrivit căreia accesul în ambele profesii, de procuror și de avocat să se facă fără examen, în anumite condiții, a avut darul să stârnească un real interes.

Cred, în continuare, într-o solidaritate profesională a avocaților. Regret însă existența unor presiuni externe corpului profesional, despre care vorbea președintele U.N.B.R. la acest Congres, capabile să distorsioneze această unitate profesională.

Ca martor al realităților din avocatura românească, am datoria să rostesc gândul meu cinstit în fața corpului de avocați, și anume că este momentul să punem capăt confruntărilor de orgolii.

Doresc tuturor avocaților, la ceas de sărbătoare, succese depline care să dea României un impuls dezvoltării sale.

Av. Ion Ilie-Iordăchescu,
Decanul Baroului București